

Posudek na diplomovou práci:

Kateřina Václavů: Láska jako médium...

EKS FHS UK Praha 2008

Předložená diplomová práce představuje pokus o zpracování tématu lásky jako média a mechanismů určitých sociálních integrací. Především pak v rovině mediálního dispozitivu jako dynamického zprostředkování mezi subjekty touhy a objekty pohlcení či rozptýlení. Hned na úvod je nicméně třeba poznamenat, že je to pokus zdařilý, sice poněkud literárně exemplifikovaný, ale zato důsledný jak ve filosofické argumentaci, tak i v historické perspektivě. První část práce obsahuje rozbor a výklad duálního charakteru touhy, zde vyložené na víceméně fiktivním rozhovoru Abelárda a Heloisy v korespondenční formě. Pokud odhlédneme od toho, jak vypadá současný stav vědění o pravosti či nepravosti těchto dopisů, můžeme říci, že přesměrování touhy, ona produkce aktivního sebe-přetváření je dobře popsána a vcelku příhodně objasněna.

Stěžejní část diplomové práce, tj., druhá část textu, /str. 47-92/, je vystavěna na porovnání Camusových východisek v otázkách možné exteritorializace subjektu a jeho formálního dosahování. Naproti tomu stojí jiný pohyb, v souladu s Deleuzovým pojetím inkoherece touhy či Foucaultovým mocenským paradigmatickým, který sleduje „zájem“ obsazení či přetvoření objektu. V zásadě se jedná o čtyři základní záhyby subjektivizace, /viz str. 47/ včetně diference těla a tělesnosti. Nicméně dva hlavní pohyby lze spatřovat v systému moci a vědění. Tedy v rozlišení diagramatické moci a stratifikovaného vědění. Subjektem pak musí procházet oba tyto systémy, přičemž za rozhodující je považován kontext a dispozitiv dané konstelace sil. Hry možností exteritorializace tak dosahují svých účinků jenom při respektování tohoto rámce. /viz též str. 48-53/ Uvedená témata jsou v diplomové práci dobře zachycena a přiblížena, jejich následné spojení s Camusovými motivy považují za zdařilé.

Na závěr dvě poznámky: K. Václavů prokázala velký cit pro porozumění danému tématu, popis i vysvětlení odpovídají náročnosti zvolených výkladových textů, jediné, co bych doporučil k dalšímu promýšlení je možnost uchopení problematiky mediality spíše nežli média. Druhá poznámka je spíše technického rázu: druhá kapitola mohla být členěna po tématech, tak jako první část textu, lépe by to odpovídalo struktuře textu.

Diplomovou práci K. Václavů považují za velmi dobrou a doporučují k obhajobě.

Navrhované hodnocení: 23-24 bodů.

V Praze dne 6.9. 2008

Jiří Bystřický